

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 808

Z REGIONU

Krajowe obchody 38. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych

Gdańsk 2018-08-31

Czterdziestopięcioposobowa delegacja Regionu Ziemia Radomska pod przewodnictwem członka ZR Marka Kiciora uczestniczyła w gdańskich, centralnych obchodach z okazji 38. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych.

W uroczystościach uczestniczyły także poczty sztandarowe „Solidarności” z naszego Regionu: Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska w składzie - Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król; KZ w MPK Radom – Tadeusz Brydowski, Piotr Kwiek, Stanisław Krzemiński; MK nr 1 Pracowników Oświaty i Wychowania – Anna Duda, Marta Chmielewska, Wojciech Nalberski; TKK Pionki – Barbara Jurczak, Krystyna Słyk, Jerzy Białek. Najliczniej reprezentowane były delegacje KZ w MPK Radom pod przewodnictwem Marka Kiciora, KZ w SPZZPOZ Krychnowice z Jadwigą Pożniak, KZ Straży Miejskiej i Pracowników UM w Radomiu – z Robertem Zuzankiewiczem, oraz TKK Pionki z Markiem Kucem.

– Dzięki zaangażowaniu i dyscyplinie uczestników oraz sprawnej jeździe naszych kierowców do Gdańska dojechaliśmy w samo południe – mówi szef delegacji ZR Marek Kicior. – Po zakwaterowaniu w Sobieszewie mieliśmy czas na przebranie się i przygotowanie do uroczystości. Następnego dnia wróciliśmy do Radomia, by wziąć udział w uroczystościach regionalnych organizowanych 2 września przez Zarząd Regionu. Ja ze swej strony mogę tylko szczerze podziękować uczestnikom wyjazdu do Gdańska za ich udział i związkową postawę.

Centralne uroczystości jak co roku rozpoczęły się przed bramą nr 2 Stoczni Gdańskiej, a następnie przeniosły się do Bazyliki św. Brygi-

dy, gdzie odprawiona została rocznicowa msza św., w której uczestniczyli m.in. prezydent Andrzej Duda, premier Mateusz Morawiecki, przewodniczący Piotr Duda, a także były prezydent Lech Wałęsa. Podczas liturgii dokonano poświęcenia repliki historycznego sztandaru NSZZ „Solidarność”. Uczestnikami mszy św. za ojczyznę byli także członkowie rządu, parlamentarzyści, liczne delegacje „Solidarności” z całego kraju, poczty sztandarowe Związku z różnych stron Polski, prezesi IPN. Byli też weterani „S”, uczestnicy pamiętnych strajków z lata 1980 roku.

– Solidarność żyje i to nie przeszłość. To przyszłość, to proces, który trwa. To z solidarności wyrasta i wolność i odpowiedzialność, bo budowana jest na wartościach, którymi są rodzina, ojczyzna, dobro, miłość, braterstwo – w taki sposób mówił w homilii o „Solidarności” i o międzyludzkiej solidarności metropolita gdański ks. abp Sławoj Leszek Głódź

Arcybiskup podkreślił, że to Związkowcy zabiegają o prawa pracownicze, o godność i szacunek dla polskiej pracy. – Kontynuujemy w nowej sytuacji, w Polsce niepodległej, to co przed laty ks. Józef Tischner określił mianem „pracy nad pracą”. Praca trwa. [...] Często się słyszy: odciąć wreszcie ten kupon przeszłości. Tego czynić nie można i tego się nie da. [...] trzeba wiedzieć na jakim fundamencie trzeba budować dalej struktury państwa, udoskonalać je, scalać i żyć w harmonii społecznej, nie w konflikcie. „Zło dobrem zwyciężajcie”.

[...] Ponad ćwierćwiecze drogi z Niepodległą, za której moc my wszyscy Polacy ponosimy odpowiedzialność. Wobec kogo? Wobec Boga i historii i o tym trzeba pamiętać. Wszyscy ponosimy odpowiedzialność. I nikt nie jest zwolniony. Im większe brzemię, tym większa odpowiedzialność. Nikt nie ma wątpliwości, że jesteście bracia z „Solidarności” ważnym, niezbywalnym ogniwem tej drogi ku Niepodległej. Otworzyliście wasze serca na to znamienne tchnienie Ducha Świętego 2 czerwca 1979 roku. Poczuliście odmieniać oblicze polskiej ziemi i zrzucić jarzmo zniewolenia. [...] to ksiądz Jerzy Popiełuszko, kapelan „Solidarności” wzięł sobie za dewizę

życia: „nie daj się zwyciężyć złu, złu dobrem zwyciężaj”. Te słowa, zaczerpnięte z listu św. Pawła do Rzymian, czytane podczas piątkowej liturgii, stały się swoistym drogowskazem drogi błogosławionego księdza Jerzego oraz jego służby kościołowi, ale i służby ludziom pracy, „Solidarności”. [...] ten Związek zobowiązuje do trwania na posterunku służby Polsce, do czuwania przy Polsce. Trwania stanowczego, niekiedy krytycznego, ale przecież sprawiedliwego

(cd. na str. 2)

Z REGIONU

(cd. ze str. 1)

go i rozważnego, szanującego demokratyczny ład, instytucje życia narodu i ich kompetencje demokratycznie wybrane i o tym trzeba mówić. [...] Życie społeczne wymaga harmonii i nie wolno podważać praw i instytucji demokratycznych. Jesteśmy zatroskani o harmonię. Ojczyznę można bowiem porównać do drzewa, które ma co prawda jeden korzeń, ale jego pień się rozszcza. Wszystkie korzenie wstają w jeden grunt, chociaż pień się rozszcza.

Podczas liturgii dołączono do „Ołtarza Ojczyzny” nowy krzyż z Wieliczki, który odślonili górnicy. Są tam już krzyże z kopalni „Wujek”, z Radomia i z Gdyni. W obecności prezydenta RP Andrzeja Dudy dokonano też poświęcenia sztandaru NSZZ „Solidarność”, będącego repliką sztandaru Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego 1980 roku. W 2018 roku ufundowany został przez Zarząd Regionu Gdańskiego i Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”.

Prezydenta Andrzej Duda zebranych w kościele członkom Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” dziękował za to, że wtedy, te 38 lat temu byli i prosili – Zmieniajcie razem z nami Rzeczpospolitą tak, żebyśmy już nigdy więcej nie musieli powtarzać niezrealizowanych sierpniowych postulatów, jak ten dotyczący obniżenia wieku emerytalnego, który został podwyższony wbrew woli większości Polaków. Na szczęście udało się go przywrócić. [...] Jak powiedział kiedyś ojciec św. Jan Paweł II: „Solidarność to jeden i drugi. Solidarność to jeden z drugim. Solidarność to jeden za drugiego. Solidarność to znaczy razem, razem myślą, ale razem i czynem. Solidarność to wielka wspólnota.” To właśnie dzięki tak pojmowanej solidarności, która była gigantyczną wspólnotą udało się nam odzyskać wolność. Z tak wielkim trudem, to właśnie dzięki Wam, dzięki wszystkim tym, którzy wtedy mówili „nie”, dzięki wszystkim tym, którzy wtedy mieli odwagę z czystym sercem, nie myśląc o własnych korzyściach, często nie myśląc nawet o własnym bezpieczeństwie, ryzykując więzieniem, prześladowaniami, staliście twardo wierząc w to, że ziszczają się słowa Ojca Świętego Jana Pawła II [...] „Niech zstąpi duch twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi.”

W swojej wypowiedzi odniósł się do dyskusji i sporów dotyczących przełomu roku 1989.

– Można się zgadzać z różnymi koncepcjami i różnymi teoriami, ale fakty są takie, że w Polsce nastąpiła w zasadzie bezkrwawa rewolucja. Nie strzelano do ludzi na ulicach, tak jak tutaj w Gdańsku, w Gdyni w 1970 roku. Nie ma dzisiaj dziesiątków setek czy tysięcy krzyży nad mogiłami młodych ludzi, którzy tak jak ja wtedy mieli po 17, 18 lat. I którzy być może byliby gotowi walczyć o wolną Polskę z bronią w ręku. Płacimy jednak za to cenę. I wszyscy mamy tego świadomość. Tą ceną są także choroby, które bez przerwy, choć w coraz mniejszym stopniu drążą nasze państwo od tamtego czasu. Bo jakże nie nazwać chorobą tego, że w Sądzie Najwyższym wciąż orzekają sędziowie, którzy skazywali ludzi niepodległościowego podziemia w czasie stanu wojennego? – pytał prezydent.

Regionalne obchody 38. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych

31.08. delegacja Zarządu Regionu w składzie – przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz, członkowie ZR Wiesław Wabik i Beata Sułowska – wzięła udział w obchodach 38. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych pod krzyżem w Lesie Janiszewskim na terenie Nadleśnictwa Radom. Krzyż ten został ufundowany i postawiony w z okazji 20. rocznicy powstania Związku. Delegacja ZR złożyła kwiaty i zapaliła znicze. W obchodach uczestniczyli też związkowcy-leśnicy „Solidarności” z Nadleśnictwa Radom.

2.09. w radomskiej Katedrze została odprawiona rocznicowa msza św., którą koncelebrował i homilię wygłosił ks. kan. Stanisław Sikorski. Uczestniczyli w niej związkowcy „Solidarności” Regionu Ziemia Radomska z przewodniczącym ZR Zdzisławem

(cd. na str. 3)

Maszkiewiczem, członkami ZR oraz pocztami sztandarowymi „Solidarności”: Zarządu Regionu, KZ w Fabryce Broni, KZ w MPK Radom, KZ w ZGM „Żębiec”, TKK Zwoleń, TKK Pionki, TKK Szydłowiec, MK nr 1 POiW w Radomiu, KZ w Enea Wytwarzanie, KZ w Pronit Pionki, OSP w Lipsku, Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu.

W uroczystościach wzięli udział także zastępca Głównego Inspektora Pracy Andrzej Kwański, poseł RP Robert Mordak, komendant PSP Lipsko Tomasz Krzyczkowski oraz radni m. Radomia.

Po mszy św. delegacje złożyły kwiaty pod Krzyżem „Solidarności” na placu katedralnym. Następnie odbyło się spotkanie okolicznościowe w siedzibie Zarządu Regionu.

Obchody Święta Wojska Polskiego – 15 sierpnia, Radom
Uczestniczyła delegacja ZR w składzie: przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz, Kazimierz Staszewski, Wiesław Rychter.

Obchody 42. rocznicy śmierci ks. Romana Kotlarza

18.08.2018 r. – godz. 17.00 – złożenie kwiatów pod pomnikiem na rondzie ks. Romana Kotlarza w Radomiu, delegacja Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, Stowarzyszenia Czerwiec 76, NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Rolników Indywidualnych, „S” Lasów Państwowych oraz delegacje z Mirca, Szydłowca i Oleśnicy

– godz. 18.00 – msza św. w kościele pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Trabcicach-Pelagowie

19.08.2018 r. – Koniemyły - godz. 11.00 uroczystości przy grobie ks. Romana, przemarsz delegacji wraz z pocztami sztandarowymi do kościoła, godz. 11.45 msza św. , po nabożeństwie złożenie kwiatów pod obeliskiem ku czci ks. Romana Kotlarza. Delegacja ZR z wiceprzewodniczącym ZR Andrzejem Wójcikim i pocztą sztandarową, Stowarzyszenia Czerwiec 76, NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Rolników Indywidualnych.

Ryszard Proksa, przewodniczący KSOiW NSZZ „Solidarność”:

Dajemy „czerwoną kartkę” minister edukacji Annie Zalewskiej. Uważamy, że czas na negocjacje był wystarczająco długi, by wypracować porozumienie. Odnosimy jednak wrażenie, że minister edukacji zupełnie ignoruje nasze postulaty, a przecież formułowaliśmy je jeszcze w trakcie kampanii wyborczej PiS. Ich realizacja była w programie wyborczym tego rządu. Uważamy, że dialog, który prowadzi z „Solidarnością” szefowa resortu edukacji jest pozorowany. Decyzja Rady Sekcji to związkowe wotum nieufności dla minister edukacji. Mamy scenariusz kolejnych kroków protestu, jeśli minister Anna Zalewska nie rozpocznie z nami

(cd. na str. 7)

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że organizowana jest kolejna pielgrzymka do Ziemi Świętej. Zapisy przyjmuje i szczegółowych informacji udziela Jerzy Krzysztof Kaczowski – tel. kontaktowy 602304911.

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ – 1-7.10.2018 7 DNI

Cena: 1250pln + 430\$

W cenę wliczone: transport autokarem z wi-fi na pokładzie; zakwaterowanie z wyżywieniem (śniadanie, obiadokolacja) w hotelach 3 i 4 gwiazdkowych; 1 butelka wody i batonik odżywczy na osobę dziennie; czapki, mapy, certyfikaty i zdjęcia magnetyczne; koszty zwiedzania wg programu; ubezpieczenie KL i NNW TuiR ERV; składka na TFG; podatek VAT.

Dodatkowe opłaty: 200\$ - płatne do ręki pilotowi na realizację programu na miejscu, opłaty wjazdowe do miast, parkingi, wstępy do zwiedzanych obiektów, napiwki dla kierowców i obsługi hotelowej.

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ – 8-14.10.2018 7 DNI

Cena: 1260pln + 430\$ Dodatkowe opłaty: 200\$ j.w.

Z zalem zawiadamiamy, że nasze związkowe szeregi opuścił

Kol. Stefan Stanisław Ambroź

członek NSZZ „Solidarność” od sierpnia 1980 r.,
i przewodniczący KZ w FUM Warka,
internowany w stanie wojennym.

Cześć Jego Pamięci !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
TKK Warka

Zapomniane strajki z 1988 roku

Solidarność

W sierpniu br. przypada 30. rocznica ogólnopolskich strajków, które były początkiem końca realnego socjalizmu w Polsce. To ważne wydarzenie zostało niesłusznie zepchnięte w cień wydarzeń 1980 roku. A szkoda, bo i jego intensywność była całkiem spora, i skład uczestników dosyć niezwykły. Strajki w 1988 roku rozpoczęły się na Górnym Śląsku – 15 sierpnia zastrajkowała załoga kopalni Manifest Lipcowy, wkrótce przyłączyło się kilkanaście kopalni, powstał Międzyzakładowy Komitet Strajkowy z siedzibą w Jastrzębiu. W ciągu kilku dni fala strajkowa rozlała się po całym kraju.

Dla komunistów był to bardzo poważny sygnał ostrzegawczy, gdyż mimo prób „ugłaskiwania górników” na Śląsku strajk podjęło kilkanaście ważnych strategicznie, z przyczyn ekonomicznych i politycznych, kopalni, m.in. „Andaluzja”, „Borynia”, „Brzeszcze”, „Jastrzębie”, „Jaworzno”, „Krupiński”, „Morcinek”, „Moszczenica”, „1 Maja”, „XXX-lecie PRL” i „ZMP”. Co gorsza – ogniska strajkowe pojawiły się natychmiast także i na Wybrzeżu.

Na morze i dalej

17 sierpnia rozpoczęła strajk załoga Zarządu Portu Szczecin-Świnoujście, dzień później – 18 sierpnia – stanęła komunikacja miejska w Szczecinie. Został utworzony Międzyzakładowy Komitet Strajkowy. W piątek, 19 sierpnia na wiecu w Stoczni Gdańskiej im. Lenina Lech Wałęsa zapowiedział rozpoczęcie strajku w stoczni w poniedziałek, 22 sierpnia, jeżeli władze nie wyrażą zgody na żądania strajkujących robotników. Najważniejszym, podstawowym postulatem było reaktywowanie NSZZ „Solidarność”. Tego samego dnia jawnie już działająca Komisja Zakładowa „S” Morskiego Portu Handlowego w Gdańsku wydała oświadczenie, w którym solidaryzuje się ze strajkującymi na Górnym Śląsku i w Szczecinie. Ogłoszono gotowość strajkową.

20 sierpnia od godziny 7 rano nie podjęto pracy w Rejonie IV (zwanym też Portem Północnym) MPH w Gdańsku. Główną rolę w zorganizowaniu tego protestu odegrał Jan Hałas – czołowy działacz „S” portu od 1980 roku, przywrócony do pracy 19 sierpnia. Do protestujących przybył Czesław Nowak, przewodniczący portowej „S”. Na skutek podjętych przez dyrektora indywidualnych rozmów z każdym z protestujących, o godzinie 15.30 przerwano strajk.

Wałęsa wraca na scenę

W niedzielę, 21 sierpnia na wiecu po mszy św. w kościele św. Brygidy w Gdańsku Lech Wałęsa wystąpił z ofertą zawieszenia planu rozpoczęcia strajku w Stoczni Gdańskiej, jeśli rząd wyrazi gotowość przystąpienia do rozmów. Wobec postawy zgromadzonych na placu, twardo skandujących „Jutro strajki!” oraz reakcji doradców, Lech Wałęsa ostatecznie ogłosił, że strajk rozpocznie się w poniedziałek, o ile w wieczornym Dzienniku Telewizyjnym nie zostanie potwierdzone zaproszenie do rozmów. Ustalono także, że w poniedziałek, 22 sierpnia o godzinie 7 staną jednocześnie dwie stocznie – Gdańska i Północna. W poniedziałek, 22 sierpnia rano zgodnie z

planem rozpoczął się strajk w obu stoczniach, stanęły również Rejon I i powtórnie Rejon IV gdańskiego portu.

Powołano komitety strajkowe, na czele KS Stoczni Gdańskiej stanął Alojzy Szablewski, w Stoczni Północnej Bolesław Konopka, przewodniczącym strajku w Rejonie I portu został wybrany Ireneusz Leszka, z kolei Jana Hałasa wybrano na przewodniczącego KS Rejonu IV (Portu Północnego). Jednocześnie z dniem 22 sierpnia zgodnie z propozycją Bogusława Gołąba utworzony został Międzyzakładowy Komitet Strajkowy z siedzibą w Stoczni Gdańskiej. W skład MKS weszli: Jacek Merkel (przewodniczący), Alojzy Szablewski, Edward Szwajkiewicz jako przedstawiciele Stoczni Gdańskiej oraz Jerzy Kmiecik i Bogusław Gołąb – przedstawiciele Stoczni Północnej.

Od stoczni do centrum

Noc z 22 na 23 sierpnia była najtrudniejsza dla strajkujących w Stoczni Północnej, zakład był zmilitaryzowany, podlegał MON, strajkujących pierwszej nocy było niewielu, może kilkudziesięciu, ponadto w stoczni zakotwiczona była jednostka Marynarki Wojennej Związku Radzieckiego. Strajkujący stoczniowcy z „Północnej” mieli pełne podstawy obawiać się prowokacji. 22 sierpnia do strajków przyłączyły się zakłady w Polsce centralnej – m.in. Huta Stalowa Wola.

23 sierpnia (we wtorek) do strajku przystąpili pracownicy Gdańskiej Stoczni Remontowej (próba zorganizowania strajku w poniedziałek, 22 sierpnia nie powiodła się). Przewodniczącym Komitetu Strajkowego został wybrany Waldemar Głęb, stocznia przystąpiła do MKS-u, delegując doń Jerzego Pększa i Edwarda Pawlaka.

23 sierpnia w skład MKS wszedł również Morski Port Handlowy w Gdańsku, którego delegatem został Lech Małodziński. Tego samego dnia rozpoczął się strajk w Stoczni „Wisła”, jego inicjatorem był Jan Stanecki, organizator strajku majowego w Stoczni Gdańskiej. Jan Stanecki stanął na czele Komitetu Strajkowego, a stocznia zgłosiła swoje przystąpienie do MKS.

24 sierpnia do MKS z siedzibą w Stoczni Gdańskiej im. Lenina dołączył kolejny, szósty już zakład – Stocznia Remontowa „Radunia”. Przewodniczącym KS został Henryk Tederko, delegatem do MKS Mieczysław Olender.

Od „folkloru” po negocjacje

Sierpniowy strajk w gdańskich stoczniach przebiegał w znacznie spokojniejszej atmosferze aniżeli strajk majowy w Stoczni Gdańskiej. W strajkowe

nocy siły milicyjne nie urządzały demonstracji siły i nie symulowały na taką skalę ataków na bramy, jak to miało miejsce na wiosnę. Zaistniał swoisty folklor strajkowy, na tym polu szczególne zasługi położył znany artysta Piotr Szczepanik. W organizacji strajku bardzo przydała się aparatura nagłaśniająca, będąca własnością piosenkarza. Młodzi pracownicy stoczni organizowali happeningi, będące przede wszystkim satyrą na działania i zachowania ZOMO. Podczas trwania protestu z programem artystycznym występowali aktorzy z Teatru Wybrzeże. Tak jak w maju, liczne było grono doradców – Lech i Jarosław Kaczyńscy, Bogdan Borusewicz, Tadeusz Mazowiecki, Krzysztof Wyszkowski, Władysław Siła-Nowicki.

Zupełnie inaczej miała się sytuacja ze strajkiem w gdańskim porcie. Dyrektor naczelny zakładu Wojciech Przewięda z dniem 26 sierpnia po uprzedniej zgodzie Rady Pracowniczej zarządził rozwiązanie rejonów I, II, IV portu. Nakazał wszystkim pracownikom ww. rejonów opuszczenie terenu zakładu pra-

(cd. na str. 5)

Strajk 1988 - Lech Kaczyński i Zbigniew Bujak

łania ZOMO i Służby Bezpieczeństwa. Akcja ta stanowiła fragment przygotowań do stanu wyjątkowego rozpoczętych (...) rozkazem Kiszczaka z 29 kwietnia (...) Z polecenia gen. Jaruzelskiego wojewodowie mieli przystąpić do przygotowań mających na celu militaryzację wybranych zakładów przemysłowych (...) Jaruzelski zaznaczył, że „rozwiązania szczegółowe i tempo ich realizacji będą ustalane na bieżąco”, co w praktyce oznaczało, że opcja stanu wyjątkowego stanowi jedynie alternatywę przygotowaną na wypadek niepowodzenia prób rozładowania kryzysu metodami politycznymi”.

Położenie władz komplikowała postawa „swojego” Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, które obawiając się utraty członków ostro krytykowała politykę gospodarczą rządu Zbigniewa Messnera.

(cd. ze str. 2)

Solidarność

W poniedziałek, 29 sierpnia w odpowiedzi na zachętę ze strony Czesława Kiszczaka, swoje oświadczenie wydał Lech Wałęsa, który zadeklarował, że jest gotów w każdej chwili „bez stawiania warunków wstępnych przystąpić do rozmów z władzami w imieniu „Solidarność”. W tekście oświadczenia znalazło się

1988 - Gdańsk, zakrycie kościoła pw. Świętej Brygidy po strajku

Kiszczak daje głos

W odpowiedzi gen. Czesław Kiszczak wyraził gotowość podjęcia rozmów z opozycją, nie stawiając żadnych warunków wstępnych, mogłyby one przyjąć formę „okrągłego stołu”. Wykluczył jednak możliwość uczestnictwa w nich „osób odrzucających porządek prawny i konstytucyjny PRL”.

Antoni Dudek w książce „Reglamentowana Rewolucja. Rozkład dyktatury komunistycznej w Polsce 1988-1990”, analizując ówczesne działania władz komunistycznych, pisze: „Wystąpienie Kiszczaka stanowiło jeden z rezultatów posiedzenia Komitetu Obrony Kraju, odbytego 20 sierpnia pod przewodnictwem Jaruzelskiego. W tym czasie trwała już zarządzona dzień wcześniej mobilizacja Rezerwowych Oddziałów Milicji Obywatelskiej, w ramach której do służby powołano ponad 12 tys. ludzi mających wspierać ewentualne dzia-

stwierdzenie, iż strajki zostaną „zawieszone”, jeśli tylko okaże się, że ewentualne rozmowy „otworzą perspektywę rozwiązania naszych problemów”.

31 sierpnia w willi MSW przy ulicy Zawrat w Warszawie doszło do spotkania Lecha Wałęsy z gen. Czesławem Kiszczakiem i Stanisławem Cioskiem w obecności biskupa Jerzego Dąbrowskiego. Stro- na rządowa uzależniła rozpoczęcie rozmów przy „okrągłym stole” od zakończenia strajków, Lech Wałęsa zobowiązał się do przerwania akcji strajkowych, zaznaczając jednocześnie, że sprawy „okrągłego stołu” są ważne, ale „najważniejsza jest sprawa „Solidarności”, a potem pluralizmu”.

Miód z dawką dzieglicu

Po powrocie Lecha Wałęsy do stoczni wśród członków MKS zapanowało rozgoryczenie z powodu podjęcia decyzji o zakończeniu strajku bez konsultacji ze strajkującymi załogami. Padały zarzuty zdrady, kapitulancja. Pomimo to przeważała opinia, że należy się podporządkować decyzji przywódcy „S”. Większością głosów uchwalono, że strajk zakończy się następnego dnia, w czwartek, 1 września.

Kilkuset, głównie młodych pracowników, niepokodzonych z decyzją Wałęsy, wyszło ze stoczni przed wyznaczoną godziną wymarszu. O 14.25 sprzed Bramy nr 2 Stoczni Gdańskiej wyruszyło kilka tysięcy strajkujących.. Po dołączeniu się kilku tysięcy oczekujących przed bramą, około dziesięcioletni tłum udał się do kościoła św. Brygidy. Licznych gości przywitał ks. Henryk Jankowski, mszę św. odprawił ks. biskup Tadeusz Gocłowski. Odczytał on oświadczenie Episkopatu Polski o wzięciu odpowiedzialności przez Kościół za zagwarantowanie bezpieczeństwa osobistego i pracowniczego uczestników strajków.

Słowa te miały szczególne znaczenie dla strajkujących w Porcie Gdańskim. Po zakończeniu protestu zostali oni poinformowani przez dyrektora naczelnego, że pracownicy biorący udział w proteście zostali zwolnieni dyscyplinarnie. Łącznie zwolniono z pracy 308 portowców. Po kilku dniach rozmów z dyrekcją portu uchylono decyzję o rozwiązaniu umów o pracę 308 strajkującym. Również członkowie KS Stoczni Północnej pozostawali kilka dni bez pracy, dopiero na skutek interwencji episkopatu zostali przywrócenii.

Warto wspomnieć, że Prokuratura Rejonowa w Gdańsku po strajkach sierpniowych prowadziła po-

(cd. na str. 6)

Zapomniane strajki z 1988 roku

(cd. ze str. 1)

stępowanie przeciwko członkom komitetów strajkowych protestujących zakładów. Postępowanie to zostało umorzone pod koniec 1988 roku.

Po kilku dniach od zakończenia sierpniowego strajku, Międzyzakładowy Komitet Strajkowy przekształcił się w Międzyzakładowy Komitet Organizacyjny, który przystąpił do prac na rzecz odtwarzania struktur NSZZ „S”, ze znacznym wyprzedzeniem decyzji „okrągłego stołu”. Tym aktem „Solidarność” otworzyła nową kartę, której celem była niepodległość i suwerenność Polski.

Opr. na podstawie; Antoni Dudek „Reglamentowana Rewolucja. Rozkład dyktatury komunistycznej w Polsce 1988-1990”, Andrzej Paczkowski „Pół wieku dziejów Polski 1939-1989”.

Z łalem zawiadamiamy, że nasze związkowe szeregi opuścił

Kol. Jan Jerzy Skowroński

Uczestnik strajków w 1970 r., członek NSZZ „Solidarność” od sierpnia 1980 r., delegat na I WZD Regionu Ziemia Radomska, internowany w stanie wojennym, 1999-2001 przewodniczący KZ w FUM Warka, wieloletni delegat na WZD Regionu, członek Zarządu Regionu, sekretarz Zarządu Regionu, przewodniczący Komisji Interwencji, szef TKK Warka, pracownik Zarządu Regionu Ziemia Radomska

Cześć Jego Pamięci !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
TKK Warka
Komisja Międzyzakładowa przy Zarządzie Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

WSPOMNIENIE

Jan Jerzy Skowroński ur. 8 I 1946 w Warce. Ukończył Technikum Mechaniczne dla Pracujących tamże (1977).

1960-1970 pracownik Fabryki Urządzeń Mechanicznych w Warce; 2 X – 14 XI 1970 uczestnik strajku rotacyjnego na Wydz. Narzędziowym w FUM, zmuszony przez dyrekcję do zmiany miejsca pracy; 1970-1971 pracownik Zakładów Dźwigowych w Warszawie, 1971-2001 ponownie FUM; z przyczyn politycznych uczęszczał do szkoły bez zgody dyr. zakładu pracy.

25 VIII – 29 IX 1980 przewodniczący KS w FUM, 29 IX 1980 sygnatariusz porozumień społecznych między KS FUM a dyr. Zjednoczenia Przemysłu Urządzeń Mechanicznych; od IX 1980 w „S”, członek założyciel Komitetu Założycielskiego w FUM; od IX 1980 przewodniczący Komitetu Założycielskiego „S” w Warce, 20 IX 1980 – 31 I 1981 przewodniczący MKR tamże, V-VI 1981 delegat na I WZD Regionu Ziemia Radomska.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Kielcach-Piaskach, 29 IV 1982 zwolniony; V 1982 – I 1987 co miesiąc przesłuchiwany przez SB; od 1982 organizator (wraz z m.in.: Alicją Wójtowicz, Tadeuszem Kuleszą, Stefanem Ambrozym) akcji kolportażowych, kolporter czasopism podziemnych, m.in. „Kos”, „Tygodnik Mazowski”, „Przegląd Wiadomości Agencji”, „Wyzwolenie”, książek; od VIII 1982 przewodniczący tajnej Terenowej Komisji Koordynacyjnej „S” organizującej zbieranie składek na działalność związkową; organizator (z Klemensem Radomskim, Bogdanem Gancarzem) zbiórek na pomoc represjonowanym. 1982–1989 uczestnik Duszpasterstwa Ludzi Pracy w parafii św. Mikołaja w Warce. 1985–1987 współorganizator wystawy fotograficznej o życiu i śmierci ks. J. Popiełuszki w rocznicę śmierci w parafii Matki Boskiej Szkaplerznej w Warce. 1986–1990 przewodniczący Rady Pracowniczej w FUM.

1990-2001 przewodniczący KZ w FUM, 1992-1999, następnie 2006-2010 delegat na kolejne WZD; 1998-2002 radny Powiatu Grójckiego z listy PiS; 2002-2006 pracownik ZR „S” Ziemia Radomska, od 2008 na emeryturze.

Od 4 II 1981 rozpracowywany przez Wydz. III-A KW MO w Radomiu w ramach SO krypt. Syndykat II; od 29 VII 1982 przez p. V KM MO/RUSW w Grójcu w ramach KE krypt. Ptak.

Wybory samorządowe w regionie kozienickim

I znów mamy szansę na zmiany władz lokalnych w całej Polsce. Przyszedł czas oceny radnych w gminach i powiatach. Również w regionie kozienickim kampania wyborcza za chwilę ruszy pełną parą. Jednym z jej głównych tematów będzie na pewno most przez Wisłę. Zanim co niektórzy kandydaci na radnych zapędzą się w opowiadaniu jaki to wielki udział mieli w dotychczasowych działaniach na rzecz powstania mostu przypomnijmy trochę faktów.

Inicjatorem budowy mostu drogowo-kolejowego w okolicach Świerży Górnych, był Przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Enea Wytwarzanie kolega Wojciech Mosiołek. 12 września 2016 roku na Konferencji samorządowców subregionu radomskiego wręczył na ręce Pana Marszałka Województwa Mazowieckiego Adama Struzika pismo, w którym przedstawił idee budowy mostu drogowo-kolejowego wraz z uzasadnieniem korzyści jakie mogą osiągnąć powiaty i gminy, które zostaną połączone mostem oraz wskazał korzyści dla największego zakładu naszego regionu – Elektrowni „Kozienice”. Choć pomysł spodobał się obecnym na sali to odpowiedź Pana Marszałka z dnia 12 października 2016 roku nie pozostawiła złudzeń, że most powstanie w ciągu najbliższych 20 lat. Mimo to odbyło się szereg spotkań z udziałem samorządowców z obu stron Wisły, zarządu PLK a wszystko to przy udziale przedstawicieli związków

(cd. ze str. 3)

rzetelnych, merytorycznych rozmów, których wynikiem będzie realizacja naszych postulatów.

KOMUNIKAT

Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z posiedzenia Komisji Krajowej z 29 sierpnia 2018 r. w Gdańsku

Ryszard Proksa, przewodniczący KSOiW NSZZ „Solidarność”, zwrócił się z apelem do szefa Komisji Krajowej Piotra Dudy o wsparcie w dialogu z premierem Mateuszem Morawieckim i rządem PiS, dotyczącym najważniejszych postulatów oświatowej „Solidarności”. W obradach Komisji Krajowej, które odbywały się 29-30 sierpnia, uczestniczyli także minister Elżbieta Rafalska, szefowa resortu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej i jednocześnie przewodnicząca Rady Dialogu Społecznego, Stanisław Szwed, sekretarz stanu, reprezentujący ten sam resort, oraz poseł PiS Janusz Śniadek.

– Wielokrotne rozmowy z minister edukacji Anną Zalewską na temat problemów związanych z oświatą oraz poinformowanie o tym także premiera Mateusza Morawieckiego nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. Trudno jest nam przebić się z naszymi postulatami, dlatego prosimy o wsparcie w naszych działaniach przewodniczącego Komisji Krajowej Piotra Dudę – powiedział przewodniczący KSOiW Ryszard Proksa zaprezentował zebrany najważniejsze problemy dotyczące oświaty i postulat, które były przedstawiane minister Annie Zalewskiej oraz premierowi Morawickiemu. Poinformował zebranych, że postulaty zostały skierowane do premiera po spotkaniu szefa rządu z członkami Komisji Krajowej, które odbyło się 7 sierpnia. Krótko potem minister Anna Zalewska poprosiła przedstawicieli KSOiW NSZZ „Solidarność” o spotkanie, podczas którego zwróciła się z propozycją przedstawienia przez „Solidarność” zmian w konkretnych zapisach nowych przepisów prawnych. Termin, jaki wyznaczyła był niezwykle krótki, zaledwie

zawodowych z Elektrowni „Kozienice”.

Ostatecznie jednak zapal samorządowców wygaś i wydawało się, że mostu nie będzie. Na szczęście po wyborach do władzy doszedł PiS i z politykami tej partii można było rozmawiać o inwestycjach na które do tej pory nie było pieniędzy. Dzięki wsparciu ministrów i posłów z regionu radomskiego i lubelskiego oraz członków Komisji Krajowej „Solidarność” min. z kopalni Bogdanka (która dostarcza większość węgla do elektrowni) udało się zainteresować projektem Rząd i budowa mostu przez Wisłę łączącego Świerże Górne z Maciejowicami została wpisana do tzw. Planu Morawieckiego.

Dlaczego startujemy w wyborach samorządowych?

Organizacja Zakładowa „Solidarność” w Enea Wytwarzanie skupia w sobie ludzi o różnych poglądach. Pozwala nam to wypracowywać rozwiązania korzystne zarówno dla firmy jak i dla różnych grup pracowników. Wszystkich naszych członków, którzy chcą się zaangażować w działalność społeczną na rzecz starostwa czy gminy Kozienice będziemy aktywnie wspierać niezależnie z jakiego ugrupowania wystartują. Marcin Ogórek, Anna Gromisz, Cezary Mąkosa, Janusz Walachnia, Krzysztof Siębor czy Sławomir Piąza pokazali już swoje umiejętności współdziałania zarówno w samej elektrowni jak i poza nią. Ich młodość (jak na średnią wieku w związku) i entuzjazm z jakim podchodzą do rozwiązywania problemów dają pewność, że zajmą się sprawą mostu i przy współpracy wszystkich zainteresowanych doprowadzą do jego budowy. Dlatego apeluję o oddawanie głosów na kandydatów „Solidarność”.

Wojciech Mosiołek

Od lewej: Janusz Walachnia, Krzysztof Siębor, Anna Gromisz.

dwa dni. Takie propozycje zostały przedłożone. Odpowiedź z Ministerstwa Edukacji Narodowej przyszła bardzo szybko – po dwóch dniach. Niestety w odpowiedzi na przedstawione propozycje „Solidarność” nie ma konkretów. Są jedynie ogólności. Odnosi się wręcz wrażenie, że minister Anna Zalewska nie tylko nie odniosła się do konkretnych propozycji KSOiW NSZZ „Solidarność”, ale prawdopodobnie nawet ich nie przeczytała.

Oświatowa „Solidarność” uważa, że dialog prowadzony z minister edukacji narodowej Anną Zalewską, dotyczący najważniejszych naszych postulatów, jest pozorowany i nie przynosi oczekiwanych rezultatów. Stąd apel przewodniczącego KSOiW Ryszarda Proksy do władz Komisji Krajowej i jej szefa Piotra Dudy o wsparcie w działaniach.

Jan REJCZAK

Kandydat PiS do wyborów samorządowych
Ubiega się o mandat radnego
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
w 7. mandatowym okręgu wyborczym
Nie należy do partii politycznej

Sejmik Województwa
Mazowieckiego
7. mandatowy okręg
wyborczy

powiaty: białobrzeski,
grójecki, kozienicki,
lipski, przysuski,
radomski, szydłowiecki,
zwoleński
oraz Miasto Radom

Zbigniew Wojciech Dziubasik

nr 1 na liście PiS do powiatu
radomskiego

SAMORZĄDOWIEC I ZWIĄZOWIEC NIEZŁOUPAENOSC

Zbigniew Wojciech Dziubasik

Włoszy Samorządowiec - 21 października 2014

Zbigniew Wojciech Dziubasik

- Duże doświadczenie samorządowe i odpowiedzialność w Wieloletnim.
- Radny powiatowy poprzedniej kadencji, emerytowany, wiceprezydent powiatu Radomskiego.
- 49 lat, żona, troje dzieci, dwoje wnucząt
- Członek Prawa i Sprawiedliwości
- Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności oraz Medalem Zasłużony dla Miasta Pionki i Medalem Zasłużony dla Powiatu Radomskiego
- Wieloletnie doświadczenie w samorządzie powiatowym na funkcjach wiceprzewodniczącego rady powiatu oraz przewodniczącego komisji budżetu i finansów w służbie mieszkańcom miasta i gminy Pionki
- Członek Rady Społecznej SPZZOZ w Pionkach

Marek KUC

Kandydat PiS do wyborów samorządowych
Ubiega się o mandat radnego
Miasta Pionki w 5. okręgu wyborczym

Kandydat do
Rady Miasta Pionki
OKRĘG nr 5

Justyna Byzdra

Długoletni pracownik Telekomunikacji Polskiej S.A., obecnie Orange Polska

Członek NSZZ Solidarność oraz Prawa i Sprawiedliwości. Brata udział w wyborach samorządowych w 2014 roku z listy PiS. Jest aktywna społecznie - walczyła o zmiany jakościowe składu pociągu Radom-Warszawa „Kolej Mazowieckich”.

Matka pięcioro dzieci, przez cały czas aktywna zawodowo. Najstarszy syn jest studentem Politechniki Warszawskiej, oraz uczniem Zespołu Szkół Muzycznych w Radomiu. Starsze bliźniaki - chłopcy - uczęszczają do gimnazjum oraz aktywnie działają w lokalnej parafii. Bliźniaczki młodsze - córki - są w wieku przedszkolnym. Urodziła się i wychowała w Radomiu. Od 20 lat mieszka na osiedlu Południe. Popiera wszelkie inicjatywy służące rozwojowi Polski i rodziny.

Startuje w wyborach do Rady Miasta Radomia, z okręgu numer 3 - Borki Hallnów, Kozia Góra, Południe, Żakowice.

Jej kandydaturę popiera Zdzisław Maszkiewicz - Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Justyna Byzdra popiera kandydaturę Wojciecha Skurkiewicza na prezydenta Miasta Radomia.